

Чингіз Айтматов, Данило Рудий, Вольтер Сократ, Борис Серебренников, Рольф Валдо Емерсон) проходячи життєвий шлях спостерігали за навколишнім світом, та дуже зрозуміло висловлювали свою думку у афоризмах та певних висловах.

Якщо уявити що в світі раптом зникнуть спеціалісти, це звичайно принесе свої збитки всьому світові, обов'язково відобразиться на економіці країн, але це буде тимчасове, адже люди зможуть відновити все, нехай не швидко, але це можливо. А, якщо, уявити що в світі раптом зникне комунікація, то це може означати, що будь-яке підприємство перестане існувати, всі компанії зникнуть. Про що ж це свідчить? Це може свідчити лише про те, що ми залежні один від одного. Це дуже схоже на організм людини, де кожен орган виконує свою роботу, де кожен потрібен та немає зайвого, та якщо щось виходить із ладу усі інші органи відчувають це, та одразу цілісність зникає. Як людина, яка не хворіє, в якій всі органи працюють нормально, має багато сил для досягнення чогось більшого, так і будь-яка компанія, яка має єдність, може діставати верхівок успіху.

Комунікація, це такий не легкий процес, але йому можливо навчитись. Цей процес відкриває двері у майбутнє, але як навчити людину комунікувати, якщо вона не звикла це робити. Дорослу людину майже неможливо перевчити, особливо, якщо вона не має бажання це робити, а молода людина, як молоде, гнучке дерево, яке не зломиться якщо його нахилиють, прив'яжуть до нього палку щоб вирівняти стовбур.

Оскільки комунікація займає таке важливе місце в житті людства, саме тому, навчати нею треба ще змалку, в молодому віці. І саме тому, при підготовці фахівців необхідно робити великий акцент саме на правильне спілкування, на вміння правильно висловлювати свою думку, поважати співрозмовника а також вміти його вислухувати та ін.

Отже, в наш час поняття «комунікація» являється важливою умовою для існування людства, та має величезне значення для прогресу країн на міжнародних ринках, а також, для досягнення поставлених цілей та багато чого іншого.

Задорожня Я.В.

канд. іст. наук, доц. Кашаба О.Ю.

Українська інженерно-педагогічна академія

РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Туризм є одним із найперспективніших напрямків соціально-економічного розвитку регіонів. Але, на даний час, складна політична та економічна ситуація в Україні стримує його розвиток. Недосконалість законодавчої бази, обмеженість асортименту запропонованих послуг, відсутність коштів на реконструкцію пам'яток історії, архітектурного

мистецтва та повноцінної інформації щодо можливих туристичних маршрутів – все це ті фактори, які впливають на повноцінний розвиток туристичної індустрії.

Аналіз стану туристичного ринку свідчить про те, що розвиток туризму в Україні перебуває лише на початковій стадії. Тому що, різноманітним туристичним послугам, можуть похвалитися переважно міста-мільйонери, міста загальнонаціональних зон рекреації та туризму, деякі історичні та культурні центри. В той час, коли в більшості українських міст налічується чимало унікальних архітектурних пам'яток, безліч вражаючих куточків, понад 70 тис. річок. Проте такі місця залишаються поза увагою як вітчизняних, так і іноземних туристів.

В Україні подорожує, в основному, населення від 25 до 40 років, в той час як в економічно розвинених країнах туристи – це переважно люди старшої вікової групи (понад 60 років).

Однією з найосновніших проблем розвитку туристичної індустрії в Україні є те, що вона розвивається з переважною орієнтацією на виїзд, оскільки переважна частка туристичних фірм вважає, що такий бізнес забезпечує стабільні прибутки, дає змогу використати вже відпрацьовані туристичні маршрути, охопити більшу кількість зацікавлених громадян для мандрівок у різні держави світу.

Україна налічує 1,2 тис. закладів готельного бізнесу і лише 155 готелів, які відповідають міжнародним стандартам, з них 5 п'ятизіркових, 31 – чотиризіркових, 76 – тризіркових, 43 – двозіркових, решта – 926 підприємств мають сертифікат на відповідність вимогам безпеки. Але рівень та різноманітність послуг часто не відповідає кількості зазначених "зірок". Натомість ціна готельних номерів істотно завищена супроти середньоєвропейських.

Близько 70 % об'єктів культурної спадщини перебувають у незадовільному стані (кожен десятий об'єкт – у аварійному) та потребують проведення робіт з реставрації або реконструкції, облаштування для туристичних відвідувань.

Низький рівень розвитку культурно-пізнавального туризму спричинений занедбаним станом об'єктів культурної спадщини, невідповідністю музейних експозицій та прилеглих територій до туристичних відвідувань, в тому числі іноземними туристами.

Незадовільний стан дорожнього покриття, низький розвиток єдиної транспортної мережі, відсутність інформаційного облаштування – погіршує доступність туристичних ресурсів, знижує мобільність населення та якість національного туристичного продукту.

Безумовно, аби вирішити всі окреслені проблеми необхідна міцна підтримка держави, а головне значне бюджетне та приватне фінансування.

Аналізуючи перспективи розвитку туристичної індустрії в Україні, необхідно підкреслити, що зростання чисельності безробітних в країні призводить до зниження рівня доходів населення, але з розвитком туризму створюються додаткові робочі місця, поповниться валютний запас, оновиться

занедбана інфраструктура, зміцніє авторитет у світовій спільноті. Тому що, перспективний розвиток туризму в Україні суттєво вплине на зайнятість населення.

Важливими факторами, що впливатимуть у подальшому на розвиток ринку туризму, є демографічні зміни, матеріальний та соціальний стан населення, рівень освіти, тривалість відпустки, професійна зайнятість та багато інших чинників.

Заєць Є.

викладач, спеціаліст вищої категорії,

викладач-методист Бондаренко О.М.

Харківський фаховий коледж харчової промисловості ХНТУСГ

ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ СЕРЕД СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

На сучасному етапі розвитку України однією з актуальних проблем навчання та виховання студентів є пошук шляхів формування національної самосвідомості. Освіта як культурно-гуманітарний феномен є одним з найважливіших джерел стабільного розвитку сучасної України. Освітньо-виховні умови формування громадянської позиції повинні базуватися на таких святих поняттях як сім'я, рідна мова, рідна природа, історія свого народу, віра, духовна культура. Виходячи з цього, система навчання повинна забезпечувати зв'язок поколінь та збереження національної культури. Для вирішення проблеми національної самосвідомості освіта повинна сформувати духовні ідеали особистості, здатної зберігати і примножувати традиції всіх поколінь українського народу.

Одним з прямих показників присутності національної самосвідомості є почуття гордості за свою країну. Розуміння значення слів «Вітчизна» та «Патріотизм» складають основу при формуванні національної самосвідомості. Слід загострити увагу на сприйнятті деякої частини студентів «Вітчизни» просто як місця проживання, що вказує на деяку фізичну належність, можливо, на шкоду духовній солідарності. Значення слова «Патріотизм» визначається любов'ю до вітчизни і готовністю слугувати вірою і правдою своїй державі. Однак є і ті студенти, для кого це почуття є просто юридично-правова належність до своєї держави.

Формування національної свідомості відбувається також силою емоційного сприйняття державної символіки, як показника національної приналежності, коли, наприклад, піднімається національний прапор України. Інколи можна відмітити, як українські спортсмени, зірки української естради не знають слів гімну України. А між тим- це один з індикаторів, який відображує ступінь національної самосвідомості і причетності до своєї держави. На жаль деякий відсоток студентів також не знають слів національного гімну, що є